

[Birthe Nielsen]

her i landet. Det er det, man vil gøre med dette forslag. Derfor siger vi nej og forkaster forslaget.

Aase Olesen (RV):

I denne tid forsøger vist alle 179 folketingsmedlemmer omhyggeligt at besvare en række spørgeskemaer fra forskergrupper på Århus og Odense universiteter vedrørende folketingsmedlemmernes arbejdsvilkår og folketingets relationer til administration og organisationer.

Som et ualmindelig afskrækkende eksempel på, hvordan folketinget bliver behandlet af administrationen, i dette tilfælde sundhedsstyrelsen, og af en faglig organisation, i dette tilfælde Dansk Tandlægeforening, kunne folketingets sekretariat passende overlade forskerne et sæt af de udvalgsbilag, der vedrører både regeringens og venstres forslag om ændring af lov om børnetandpleje.

De to lovforslag adskilte sig væsentligst kun med hensyn til bemærkningerne, ikke med hensyn til selve lovteksten. I bemærkningerne var indlagt regeringens principielle målsætning, nemlig at socialisere børnetandplejen i Danmark. Argumentationen herfor er ifølge regeringsforslaget, at skoletandplejen er både bedre og billigere end dispensationstandplejen.

Skønt der allerede ved første behandling blev sat ganske alvorlige spørgsmålstegn ved denne påstand, nægtede indenrigsministeren at gå ind i enhver diskussion om det, han kaldte detaljer i beregningsgrundlaget, før vi havde fået indberetningsmaterialet fra sundhedsstyrelsen. Mærkværdigvis kunne dette materiale ikke nå frem til første behandling – vi har fået en forklaring i udvalget – men det lå ikke desto mindre klart umiddelbart efter første behandling. Så var man måske sluppet for den debat – eller også har man forestillet sig, at man kunne slippe for den debat.

Nu har vi i ugevis måttet hale og slide svar ud af sundhedsstyrelsen for at kunne trævle hele den falske argumentation op. Jeg skal derfor i dag gentage – om end i en lidt ændret form – mine spørgsmål til indenrigsministeren fra førstebehandlingen.

For det første: erkender ministeren nu, at det materiale, der er indsamlet, er uanvendeligt til sammenligninger og konklusioner af den art, som fandtes eller findes i bemærk-

ningerne til regeringens lovforslag nr. L 106? For det andet: erkender ministeren nu, at det snarere er geografiske og kulturelle forskelle, der er skyld i forskellige resultater, end selve behandlingsformen? For det tredje: erkender ministeren, at indberetningsskemaerne for de to tandplejeformer er indrettet således, at gennemsnitsberegningerne uvægerlig bliver til fordel for skoletandplejen? Jeg kan ikke vide, om ministeren vil svare, men der ligger jo også et svar i det faktum, at regeringen har opgivet sit forslag, fordi den simpelt hen ikke kunne overbevise et flertal i udvalget om, at dens argumentation er korrekt.

Jeg kan kun beklage, at man ikke mere kan tage materiale fra sundhedsstyrelsen for gode varer. Jeg kan ikke vide, om sundhedsstyrelsen har handlet under politisk pres fra regeringen, eller om det forholder sig omvendt, hvis man kan udtrykke det på den måde. Ét er sikkert: sundhedsstyrelsen har ikke haft reel baggrund for at konkludere, som den har gjort. Den har skridt for skridt trukket i land og må, stillet over for officielle rapporter fra enkeltamter, erkende, at der ikke er den påståede forskel i effektivitet og pris på den kommunale børnetandpleje og dispensationstandplejen.

Undervejs har vi fra styrelsen i udvalget fået svar, som er så grove, at de nærmest må betragtes som en nedvurdering af kommunaludvalgets medlemmer. Heri er jeg ganske enig med hr. Pilgaard Andersen.

Udvalget har heller ikke kunnet hente saglig orientering fra Dansk Tandlægeforening, som fru Birthe Nielsen nævnte. Foreningen lagde meget hurtigt i udvalgsarbejdet ud med en anbefaling af regeringens forslag ud fra, som man skrev, faglige begrundelser. Da disse faglige begrundelser blev pillet fra hinanden, bl. a. af Praktiserende Tandlægers Organisation, sluttede man op i rækken af udvalgsbilag med en artikel i Tandlægebladet, hvor man totalt giver op, men hvor man fortsat klamrer sig til sin politik, nemlig at al børnetandpleje skal ske i offentlig regie. Når vi samtidig ved, at den samme forening til samtlige sine medlemmer blandt de praktiserende tandlæger har udsendt et brev om at trække deres skrivelse til kommunaludvalget tilbage uden på nogen måde at forsøge at gå ind i det egentlige indhold, så må man nok sige, at her har vi med organisationer at gøre, når de er værst.